KiFiD
Klachteninstituut Financiële Dienstverlening

Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 212
d.d. 16 december 2010
(mr. B.F. Keulen, voorzitter)

1. Procedure

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:
- de klacht met bijlagen, ontvangen op 15 januari 2010;
- het antwoord van Aangeslotene van 29 april 2010;
- de repliek van Consument van 4 mei 2010;
- de dupliek van Aangeslotene van 27 mei 2010 met bijlagen.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid.

De Commissie heeft voorts vastgesteld dat beide partijen het advies als bindend zullen aanvaarden.

De Commissie heeft ervan afgezien partijen op te roepen voor een mondelinge behandeling en heeft besloten dit geschil overeenkomstig artikel 16.4 van het Reglement af te doen op stukken.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

- Door bemiddeling van een rechtsvoorgangster van Aangeslotene ontving Consument twee op 24 april 1999 gedateerde offertes voor een Persoonlijk Vermogens Plan (PVP). In de ene offerte wordt Consument genoemd als verzekeringnemer en verzekerde. In de andere offerte wordt hij ook als verzekerde genoemd, maar worden hij en zijn echtgenote genoemd als verzekeringnemers.

- Op het aanvraagformulier van 20 mei 1999 zijn Consument en zijn echtgenote genoemd als verzekeringnemer, terwijl uitsluitend Consument is genoemd als verzekerde.
- Op de 17 juni 1999 en 4 augustus 1999 door de verzekeraar afgegeven polissen staan Consument en zijn echtgenote vermeld als verzekeringnemers en Consument als verzekerde.
- In haar brief van 11 augustus 1999 gaf de rechtsvoorgangster van Aangeslotene aan Consument een overzicht van door haar verleende financiële diensten. Met betrekking tot

het door Consument gesloten PVP is onder meer vermeld: "*Vz: [naam Consument]/[naam echtgenote van Consument]*".
- Op 5 november 2008 is de echtgenote van Consument overleden. Een verzoek tot uitkering over te gaan, is door de verzekeraar afgewezen omdat de echtgenote van Consument niet als verzekerde in de polis was opgenomen.

3. Geschil

3.1 Consument vordert nakoming die eruit bestaat dat alsnog wordt uitgekeerd krachtens de verzekering.

3.2 Deze vordering steunt, kort en zakelijk weergegeven, op de volgende grondslagen.

Consument is bij het tot stand komen van de verzekering en/of de wijziging daarvan - en ook niet op enig later moment - door Aangeslotene of haar rechtsvoorganger er op gewezen dat geen uitkering zou volgen in geval van het overlijden van zijn echtgenote. Doordat Consument bovendien onjuiste en in ieder geval onduidelijke informatie verstrekt heeft gekregen, heeft hij zich niet gerealiseerd dat zijn echtgenote niet als verzekerde is aangemerkt. Consument beroept zich daarnaast op de voet van artikel 1:88 jo 1:89 BW op vernietigbaarheid van de overeenkomst omdat zijn echtgenote het aanvraagformulier niet mede heeft ondertekend.

3.3 Aangeslotene heeft, kort en zakelijk weergegeven, de volgende verweren gevoerd.

De verzekering is via bemiddeling door haar rechtsvoorgangster tot stand gekomen. Mogelijk gebrekkige advisering wordt door Consument niet onderbouwd en kan hierdoor Aangeslotene niet worden toegerekend. De door de verzekeraar afgegeven polisbladen stemmen overeen met het door Consument ondertekende aanvraag-formulier: steeds zijn Consument en zijn echtgenote genoemd als verzekeringnemers en uitsluitend Consument als verzekerde.
Ook anderszins heeft Consument niet onderbouwd dat het zijn bedoeling was om een verzekering op twee levens te sluiten. Over de inhoud van de door de verzekeraar afgegeven polisbladen heeft Consument nimmer geklaagd. De brief van 11 augustus 1999 van de rechtsvoorgangster van Aangeslotene doet aan het voorgaande niet af. Aan de afkorting "*Vz*" kan Consument geen rechten ontlenen omdat niet duidelijk is wat met deze afkorting is bedoeld; "verzekeringnemer" of "verzekerde". Het ontbreken van de handtekening van de echtgenote van Consument brengt geen vernietigbaarheid met zich mee. De overeenkomst is rechtsgeldig tot stand gekomen. Consument was immers verzekeringnemer, verzekerde en premiebetaler.

4. Beoordeling

4.1 Voor één en hetzelfde product ontving Consument via de rechtsvoorgangster van Aangeslotene twee offertes: één waarin hijzelf is vermeld als verzekeringnemer en verzekerde en één waarin hij en zijn echtgenote zijn vermeld als verzekeringnemers en wederom hijzelf als enige verzekerde.

4.2 Blijkens het door hem ingevulde en ondertekende aanvraagformulier heeft Consument ervoor gekozen zijn echtgenote en zichzelf op te geven als verzekeringnemers en zichzelf als verzekerde.

4.3 Indien Consument het aanvraagformulier onjuist zou hebben ingevuld op een kennelijk voor hem van belang zijnd de mededeling: "*Vz: H.B.M. Wytenburg/A.L. Wyt.-Middeldorp*" doet aan het voorgaande niet af. Weliswaar is de vermelding "*Vz*" onduidelijk, maar die onduidelijkheid kan niet afdoen aan de blijkens het aanvraagformulier door Consument gemaakte duidelijke keus voor een verzekering op alleen zijn eigen leven. Onderdeel dan zou hem dat naar het oordeel van de Commissie bij lezing van de door de verzekeraar afgegeven polissen zijn opgevallen.

4.4 Van de door Consument gestelde gebrekkige aan Aangeslotene toe te rekenen advisering door de rechtsvoorgangster van Aangeslotenen is de commissie niet gebleken. Na door middel van twee offertes te zijn voorgelicht heeft Consument door invulling van het aanvraagformulier zijn keuze kenbaar gemaakt en overeenkomstig die keuze heeft de verzekeraar vervolgens de polis opgemaakt.

4.5 De brief van 11 augustus 1999 van de rechtsvoorgangster van Aangeslotene met

4.6 Voor de tot stand gekomen verzekering was geen toestemming nodig ex artikel 1:88 BW. Weliswaar had het niet medeondertekenen van het aanvraagformulier door de rechtsvoorgangster van Aangeslotene (en door de verzekeraar) moeten worden ontdekt, maar dat dat kennelijk niet is gebeurd kan aan het oordeel van de Commissie niet afdoen.

4.7 Het hiervoor overwogene leidt tot de slotsom dat de vordering van Consument dient te worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst, als bindend advies, de vordering af.